

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

1678

Vragen van de leden **Berndsen-Jansen** (D66) en **Kooiman** (SP) aan de minister van Veiligheid en Justitie en aan de staatssecretaris van Volksgezondheid, Welzijn en Sport over *het onderzoeken en het tijdig voorkomen van pedofilie* (ingezonden 1 februari 2013).

Antwoord van minister **Opstelten** (Veiligheid en Justitie), mede namens de staatssecretaris van Volksgezondheid, Welzijn en Sport (ontvangen 18 maart 2013). Zie ook Aanhangsel Handelingen, vergaderjaar 2012–2013, nr. 1385.

Vraag 1

Bent u bekend met de uitzending van Undercover in Nederland over vrouwelijke pedofilie?¹

Antwoord 1

Ja.

Vraag 2

Is het waar dat er weinig bekend is over de verborgen groep van duizenden pedofiele vrouwen in Nederland? Welke cijfers zijn nu bekend over (vrouwelijke) daders en medeplegers van zedendelicten? Hoe hoog wordt de verborgen groep van pedofielen ingeschat?

Vraag 3

Voldoet het huidige onderzoek naar (vrouwelijke) pedofilie in Nederland aan de kennisbehoeften van zorginstanties en politie om het probleem tijdig te signaleren en te voorkomen? Zo nee, bent u bereid om hier onderzoek naar te laten doen of financiële middelen voor beschikbaar te stellen?

Antwoord 2 en 3

Cijfers over de omvang van de verborgen groep (vrouwelijke) pedofielen bestaan voor zover ik weet niet. Cijfers over het aantal verdachten van zedendelicten worden jaarlijks door het Openbaar Ministerie in haar Jaarbericht gepubliceerd.²

¹ Undercover in Nederland, SBS 6, 3 februari 2013

² Zie Kamerstukken II, vergaderjaar 2011–2012, 33 000 VI, nr. 97 voor het OM Jaarbericht 2011.

Bij het voorkomen, signaleren en bestrijden van seksueel misbruik van minderjarigen wordt door de betrokken instanties geen onderscheid gemaakt naar het geslacht van (potentiële) daders.

De Nationaal rapporteur mensenhandel en seksueel geweld tegen kinderen³ is voornemens in de eerste rapportage seksueel geweld tegen kinderen aandacht te besteden aan alle groepen (potentiële) daders, waaronder vrouwen. Verder is mij bekend dat aan de Vrije Universiteit Amsterdam een promotieonderzoek gaande is naar meisjes en vrouwen die seksueel delinquent gedrag vertonen, waaronder misbruik van kinderen.⁴ Ik zie voornemens geen noodzaak om zelf onderzoek naar pedoseksuele gevoelens onder vrouwen in gang te zetten.

Vraag 4

Welke middelen zijn nu beschikbaar om pedofiele gevoelens van (potentiële) daders tijdig te signaleren en te behandelen? Waar kunnen mensen met pedofiele gevoelens terecht voor hulp? Is de bekendheid van deze middelen bij de Nederlandse bevolking voldoende zodat potentiële daders op zoek naar hulp hun weg naar de desbetreffende instanties kunnen vinden?

Antwoord 4

Mensen met pedofiele gevoelens kunnen in Nederland terecht bij de reguliere zorg in de vorm van de huisarts, de eerstelijnspsycholoog en de seksuoloog. Daarnaast zijn er gespecialiseerde forensische poliklinieken die behandelingen aanbieden, ook als er geen delict is gepleegd. Voor mensen met pedofiele gevoelens blijkt de drempel tot de hulpverlening echter vaak te hoog. Om deze drempel te verlagen en zo seksueel misbruik te voorkomen is het project «Stop It Now!» opgezet. Het project biedt misbruikers en mensen die zich seksueel tot kinderen aangetrokken voelen een uitweg naar hulp. Door middel van een website, spotjes, banners, het instellen van een anonieme hulplijn en het gratis aanbieden van een aantal gesprekken wordt getracht de persoon te laten deelnemen aan hulpverlening. Daarnaast kunnen partners, burens, familieleden en professionals naar de hulplijn bellen voor advies. Ik verwijs verder naar mijn antwoord op vraag 5.

Vraag 5

Kunt u actuele cijfers geven over de meldingen en personen in behandeling via de Stichting Meldpunt Kinderporno? Is het waar dat het aantal meldingen en de werkvoorraad toeneemt? Welke voorlichtingsmiddelen, publiekscampagnes en preventieberichten zijn nu beschikbaar en welke zouden nog moeten worden ingezet?

Antwoord 5

Met de hulplijn «Stop It Now!», die bij de Stichting Meldpunt Kinderporno-graphie is ondergebracht, is sinds april 2012 tot begin februari 2013 130 keer gebeld (door 108 unieke bellers) en 29 keer gemaïld. Daarbij ging het in 62 gevallen om personen die zich zorgen maken over hun eigen gedrag of gevoelens jegens kinderen. Daarvan zijn 31 personen doorverwezen voor een gesprek met een behandelaar van forensische kliniek De Waag. Hiervan zijn 20 personen een behandeling gestart bij De Waag of een andere forensische kliniek. Met het toenemen van de bekendheid van deze hulplijn is de verwachting dat ook het aantal meldingen zal toenemen. Bekendheid voor «Stop It Now!» is tot op heden gegenereerd via media-aandacht, folders voor hulpverleners, een politiefolder en uiteraard de website.

Vraag 6

Is het waar dat de financiering van de hulplijn StopitNow van de Stichting Meldpunt Kinderporno onder druk staat? Kunt u garanderen dat hier voldoende financiering voor beschikbaar wordt gesteld? Zo ja, welk bedrag gaat u hiervoor beschikbaar stellen? Kunt u het bedrag per departement aangeven? Voldoet deze financiering aan de behoefte van de hulplijn?

³ Zie Kamerstukken II, vergaderjaar 2012–2013, 33 309.

⁴ http://www.rechten.vu.nl/nl/Images/nieuwsbrief%202%20csp_tcm22-267746.pdf

Antwoord 6

Stop It Now! heeft in 2011 een eenmalige startsubsidie gekregen van het ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport (VWS). Deze loopt door tot de zomer van 2013. Recentelijk heeft Stop It Now! gevraagd om een verlenging van de startsubsidie. Ook uw Kamer heeft mij tijdens het AO kinderpornografie van 20 december 2012 gevraagd nog eens te kijken naar de mogelijkheden voor de verdere financiering van Stop It Now! Zoals toegezegd tijdens het AO zal ik dit samen mijn ambtgenoot van VWS beoordelen en zal ik uw Kamer in de voortgangsrapportage kinderpornografie, welke medio april 2013 gepland staat, informeren over de uitkomst.